

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Českém Krumlově rozhodl samosoudkyní JUDr. Jitkou Juřicovou v hlavním líčení konaném dne 12.05.2016 v Českém Krumlově

takto:

Obžalovaní

1) [Jméno obžalovaného A],

nar. [Datum narození obžalovaného A], nezaměstnaný, trvale bytem [Adresa obžalovaného A],

2) [Jméno obžalované B],

nar. [Datum narození obžalované B], nezaměstnaná, trvale bytem [Adresa obžalované B],

jsou vinni, že

dne 15.11.2015 v přesně nezjištěné době od 17:00 hodin do 22:00 hodin po předchozí společné domluvě odvedli do prostoru určeného k sekání a uskladnění dřeva za neobývaným domem č.p 145 v [adresa], fenu křížence labradora, stáří necelý jeden rok, jménem Ajka patřící obžalované [Jméno obžalované B], kde obžalovaný [Jméno obžalovaného A] za přítomnosti obžalované [Jméno obžalované B] fenu vytáhl za vodítko do vzduchu směrem k trámu a udeřil ji opakovaně sekerou do oblasti hlavy, až fena zůstala ležet na zemi bez známek života, poté obžalovaní z místa odešli, přičemž obžalovaná [Jméno obžalované B] se po chvíli vrátila a poté, co zjistila, že fena stále žije, přivolala obžalovaného [Jméno obžalovaného A] a za jeho přítomnosti ji opakovaně sekerou udeřila do oblasti hlavy, trupu a břicha; tímto jednáním utrpěla fena mnohočetná sečná poranění hlavy a trupu se smrtelným poraněním mozku a krvácení do hrudní dutiny, tedy společným úmyslným jednáním dvou osob týrali zvíře zvláště surovým a trýznivým způsobem a tímto činem způsobili týranému zvířeti smrt,

čímž spáchali

přechin týrání zvířat podle § 302 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. b) trestního zákoníku formou spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku

a odsuzují se

obžalovaný [Jméno obžalovaného A]

podle § 302 odst. 2 trestního zákoníku **k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 1 (jednoho) roku.**

Podle § 56 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku **se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s ostrahou.**

Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku **se dále obžalovanému ukládá trest propadnutí věci,** a to sekery o velikosti 65 cm s dřevěným topůrkem a délkou čepele 15 cm;

obžalovaná [Jméno obžalované B]

podle § 302 odst. 2 trestního zákoníku **k trestu odnětí svobody v trvání 18 (osmnácti) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku **se výkon trestu odnětí svobody podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 42 (čtyřicet dva) měsíců.**

Odůvodnění:

1. Na základě dokazování provedeného v rámci trestního řízení má soud za prokázaný následující skutkový stav.
2. Obžalovaná [Jméno obžalované B] byla majitelkou feny křížence labradora, stáří necelý jeden rok, slyšící na jméno Ajka. Dne 15.11.2015 v přesně nezjištěné době od 17:00 hodin do 22:00 hodin se obžalování [Jméno obžalovaného A] a [Jméno obžalované B] dohodli, že fenu zabijí. Z restaurace odešli na adresu [adresa], kde fenu vyzvedli a odvedli ji do prostoru určeného k sekání a uskladnění dřeva za neobývaným domem č.p 145 v [adresa]. Zde obžalovaný [Jméno obžalovaného A] za přítomnosti obžalované [Jméno obžalované B] vytáhl fenu za vodítko do vzduchu směrem k trámu a udeřil ji opakovaně sekerou do oblasti hlavy. Fena následně zůstala ležet na zemi bez známek života. Obžalování z místa odešli. Během několika minut se obžalovaná [Jméno obžalované B] na místo vrátila, aby se přesvědčila, zda je fena mrtvá. Poté, co zjistila, že fena stále žije, přivolala obžalovaného [Jméno obžalovaného A] a za jeho přítomnosti ji opakovaně sekerou udeřila do oblasti hlavy, trupu a břicha. Jednáním obžalovaných utrpěla fena mnohočetná sečná poranění hlavy a trupu se smrtelným poraněním mozku a krvácení do hrudní dutiny.
3. Obžalovaná [Jméno obžalované B] se ke skutku, který je jí kladen za vinu, doznala. V posuzované době bydlela u svědkyně [jméno FO] na adrese [adresa]. Bydlela zde i se svojí fenou Ajkou, o kterou se běžným způsobem starala. Na chování feny si občas stěžoval někdo ze spolubydlících, nešlo však o nic závažného. Předmětného dne v bytě popíjela společně s obžalovaným [Jméno obžalovaného A] a svědky [jméno FO] a [jméno FO] alkohol. Následně se přesunuli do restaurace [Anonymizováno], když nejprve tam šel obžalovaný [Jméno obžalovaného A] se svědkem [jméno FO], ona tam přišla se svědkyní [jméno FO] později. Zde se během hovoru s obžalovaným [Jméno obžalovaného A] dostali i na její fenku Ajku. Dohodli se, že ji zabijí. Důvodem nejspíš bylo, že fenu neměl nikdo rád a byla na obtíž i jí. Poté, co se dohodli, odešli z restaurace do bytu na adrese [adresa]. Zde byl svědek [jméno FO]. Vzali fenu a odvedli ji do vybydleného domu č.p. 145 na [adresa]. Na vodítku ji vedla ona. Odvedli ji za dům do prostoru,

kde se sekalo dřevo. Chvíli přemýšleli, jak fenu zabijí, aby ji to nebolelo. Dohodli se, že obžalovaný [Jméno obžalovaného A] vezme sekeru a jednou ranou ji usmrtí. Obžalovaný [Jméno obžalovaného A] ji na vodítku přitáhl směrem vzhůru k trámu a sekerou ji udeřil do oblasti hlavy. Fena po úderu nebyla mrtvá, proto ji udeřil ještě minimálně jednou. Po opakovaných úderech fena zůstala ležet na boku na zemi. Poté s obžalovaným odešli. Ona se však vrátila po několika minutách dolů, přesvědčit se, zda je fena opravdu mrtvá. Tato však chrčela. Zavolala tak obžalovaného [Jméno obžalovaného A] zpátky. Pak sama vzala sekeru a začala do feny mlátit, aby ji usmrtila. Udeřila ji několikrát do hlavy, trupu a břicha. Tloukla ji zejména do hlavy, aby ji usmrtila, aby se fena netrápila. Po usmrcení feny se vrátili zpátky do restaurace [Anonymizováno], kde chvíli seděli a poté se přesunuli do restaurace [Anonymizováno]. Poté se s obžalovaným [Jméno obžalovaného A] pohádala a z restaurace odešla. Šla se podívat na mrtvou fenu a poté šla na Policii ČR nahlásit její nález. Ze zlosti uvedla, že jí zabil obžalovaný [Jméno obžalovaného A]. Později to však popřela. S obžalovaným [Jméno obžalovaného A] se dohodli, že se k dané věci nepřiznají. V době, kdy usmrtili fenu, byli pod vlivem alkoholu.

4. V řízení před soudem obžalovaná [Jméno obžalované B] odkázala na svoji výpověď z přípravného řízení. Během hlavního líčení zopakovala, že její výpověď je pravdivá. Dodala, že den před konáním soudního jednání se obžalovaný [Jméno obžalovaného A] domlouval se svědkem [jméno FO], že tento vezme zabití feny na sebe.
5. Obžalovaný [Jméno obžalovaného A] popřel, že by se skutku, který je mu kladen za vinu, dopustil. Jak v přípravném řízení, tak v řízení před soudem uvedl, že předmetný den se společně s obžalovanou [Jméno obžalované B] a svědky [jméno FO], [jméno FO] a [jméno FO] zdržovali na adrese [adresa]. Z bytu odešli nejprve svědci [jméno FO] a [jméno FO]. Poté odcházel on s obžalovanou [Jméno obžalované B], šli do hospody. Vzali s sebou fenu obžalované [Jméno obžalované B]. Při cestě do hospody se zastavili ve vybydleném domě [adresa], kde fenu uvázali v zadní místnosti v horní části domu. Nejprve byli s obžalovanou [Jméno obžalované B] v restauraci [Anonymizováno], následně se přemístili do restaurace [Anonymizováno]. Pili alkohol. Asi půl hodiny předtím než šel domů, obžalovaná [Jméno obžalované B] utekla z restaurace. Při cestě domů se zastavil u domu č.p. [Anonymizováno] v [adresa], šel dovnitř a křičel na obžalovanou [Jméno obžalované B]. Zjistil, že tam není ani ona, ani její fena. Šel do bytu na adrese [adresa], kde jej obžalovaná [Jméno obžalované B] obvinila, že jí zabil fenu a oznámila mu, že jej šla udat na Policii ČR. On tomu nevěnoval pozornost, protože byla opilá a takové „kecy“ měla pořád. Navíc mu několikrát řekla, že jej dostane do kriminálu. S obžalovanou [Jméno obžalované B] se kvůli feně hádali. Obžalovaná fenu denně mlátila, a to klidně i násadou či polenem. On na fenu vztáhl ruku pouze tehdy, když mu něco udělal. Je skuteností, že když ho fena viděla, tak se „pochcala“.
6. V řízení před soudem setrval na své výpovědi z přípravného řízení. Změnil ji v tom směru, že pokud v noci se vrátil do bytu, tak jej obžalovaná [Jméno obžalované B] obvinila z toho, že zabili psa společně. Dále podle verze z hlavního líčení psa nikdy nebil.
7. Svědkyně [jméno FO] vypověděla jak v přípravném řízení, tak v řízení před soudem, že obžalovaní jsou její kamarádi, kteří u ní v listopadu 2015 bydleli. S obžalovanou [Jméno obžalované B] u ní bydlela i fena, ke které se chovala dobře. Zaregistrovala, že se obžalovaní bavili o tom, že je fena mrtvá. Nepamatuje si, kdo s tím přišel. Ona se s nimi o tom nebavila. Po několika týdnech se jí obžalovaná [Jméno obžalované B] svěřila s tím, že fenu zabila. Sdělila jí, že ji zabili společně s obžalovaným [Jméno obžalovaného A], když šli z hospody. Fenu zabili sekerou. Řekla jí, že fenu zabila z důvodu, že jí neměla ráda a každému vadila. Bylo vidět, že obžalovaná [Jméno obžalované B] toho lituje. K opakovaným dotazům během hlavního líčení pak svědkyně připustila, že slyšela, jak obžalovaná [Jméno obžalované B] vyhrožovala obžalovanému [Jméno obžalovaného A], že ho dostane do vězení. Neví však, zda to bylo před či po zabitím feny.

8. Svědek [jméno FO] jak v přípravném řízení, tak v řízení před soudem vypověděl, že předmětný den popíjeli alkohol v bytě svědkyně [jméno FO]. On a obžalovaný [jméno obžalovaného A] pak odešli do restaurace [Anonymizováno], kam za nimi následně přišla obžalovaná [jméno obžalované B] se svědkyní [jméno FO]. Zaregistroval, že z restaurace obžalovaní odešli společně. On následně odešel do restaurace [Anonymizováno], kde se následně objevili i obžalovaní. V době, když odcházel ze Slávie, tak bylo ještě vidět, obžalovaní přišli do restaurace [Anonymizováno] již za tmy. Nebavil se s nimi o tom, kde byli. Po návratu domů obžalovaná [jméno obžalované B] oznámila, že jí někdo zabil fenu. Pokud se s ní o tom bavil, tak se zmínila, že u toho byl obžalovaný [jméno obžalovaného A]. S odstupem nějakého času se mu svěřila s tím, že se na zabití feny podílela i ona. Uvedla, že společně s obžalovaným [jméno obžalovaného A] ubili fenu sekerou. Neví, proč to udělali. Fenu znal, šlo o štěně, které nebylo zlé. Domnívá se, že obžalovaná [jméno FO] se o fenu starala celkem dobře. Bila jí jen lehce, když fena neposlušovala, šlo o výchovu. Nebyl svědkem, že by k bití použila nějaký nástroj. Pokud se s obžalovanou [jméno obžalované B] a její fenou pohyboval na squatu či v jednopokojovém bytě, kde bydlelo více lidí, tak kvůli psovi docházelo k hádkám. Během hlavního líčení připustil, že den před soudem se potkal s obžalovaným [jméno obžalovaného A] v bytě svědkyně [jméno FO]. Je skutečností, že zabití psa chtěl vzít na sebe. Nevzpomíná si však, zda u tohoto prohlášení byl přítomen obžalovaný [jméno obžalovaného A].
9. Svědek [jméno FO] vypověděl, že v listopadu 2015 bydlel u svědkyně [jméno FO]. O tom, že fena je mrtvá se dozvěděl druhý den, když zaregistroval policejní vozidlo před squatem. Den předtím se potkal s obžalovanými v bytě [jméno FO]. Popíjeli zde alkohol. Měli s sebou fenu. Z bytu odcházeli obžalovaní [jméno obžalovaného A] a [jméno obžalované B] společně a vzali s sebou i fenu. Domnívá se, že v té době mohlo být ještě venku vidět. Neslyšel, že by se obžalovaní dohadovali o tom, že fenu zabijí, nikdo se mu s tímto nesvěřil.
10. Ze zprávy Státního veterinárního ústavu Jihlava bylo zjištěno, že samice křížence labradora utrpěla mnohočetná sečná poranění hlavy a trupu se smrtelným poraněním mozku a krvácením do hrudní dutiny. Charakter poranění odpovídá s největší pravděpodobností použití sekery nebo obdobného nástroje.
11. Z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví biologie, se podává, že sekera zajištěná na místě činu nese stopy krve. V těchto stopách byla prokázána přítomnost zvířecí bílkoviny pocházející od psa.
12. Skutkový stav byl zjištěn i z dalších ve věci provedených důkazů, a to zejména z protokolu o ohledání místa činu, včetně fotodokumentace, zachycující místo, kde došlo k nález mrtvého psa, jakož i jeho tělo. Skutečnost, že obžalovaní v předmětný večer byli v podnapilém stavu se mimo jiné podává i ze záznamu o provedených dechových zkouškách založených na č.l. 74 spisu. O stavu psa krátce před jeho zabitím svědčí zpráva veterináře, založená na č.l. 77 – 80 spisu.
13. Vyhodnocením zmíněných důkazů, jak jednotlivě, tak v jejich souhrnu a vzájemných vazbách, dospěl soud k závěru, že má k dispozici dostatečný důkazní materiál svědčící jednoznačně o vině obžalovaných předmětným skutkem. V návaznosti na uvedená skutková zjištění je nepochybné, že samice křížence labradora, nalezená dne 16.11.2015 v objektu [adresa], byla zabita násilným způsobem, a to s největší pravděpodobností za použití sekery nebo obdobného nástroje. Pro tento skutkový závěr svědčí jednak protokol o ohledání místa činu, včetně fotodokumentace zachycující usmrčeného psa a sekeru, která byla na místě nalezena. Skutečnost, že tato nese krevní stopy pocházející od psa, se pak podává z odborného vyjádření z odvětví biologie. S těmito důkazy koresponduje zpráva Státního veterinárního ústavu Jihlava, který prováděl pitvu usmrčeného zvířete, jejíž nález svědčil pro mnohočetná sečná poranění hlavy a trupu.
14. Při posouzení pachatelství obžalovaných předmětným skutkem soud vyšel z následujících úvah. Není pochyb o tom, že na usmrcení psa se podílela obžalovaná [jméno obžalované B], která se k danému jednání doznala. Zároveň označila za spolupachatele tohoto skutku i obžalovaného

[Jméno obžalovaného A], který toto popírá. Oba obžalovaní se po celé trestní řízení drželi své verze. Verzi obžalované [Jméno obžalované B] nepřímou potvrdili svědci [jméno FO] a [jméno FO]. Tito svědci popsali, že se jim obžalovaná [Jméno obžalované B] svěčila s tím, že fenu zabili společně s obžalovaným [Jméno obžalovaného A] sekerou. Kromě toho každý z těchto svědků se zmínil o části skutku, která plně odpovídá popisu podaného obžalovanou [Jméno obžalované B]. V případě svědkyně [jméno FO] to byla zmínka o tom, že se jí obžalovaná [jméno FO] svěčila s tím, že fenu zabili cestou z hospody. I svědek [Anonymizováno] popsal, že obžalovaní se spolu vzdálili z hospody a vrátili se zpět až za tmy. Toto popsal ve shodě s obžalovanou [Jméno obžalované B]. Tyto výpovědi pak doplňuje výpověď svědka [jméno FO], že z bytu fenu odvedli obžalovaní. Dále svědek [jméno FO] podpořil výpověď obžalované tím, že se zmínil o tom, že podle obžalované [Jméno obžalované B] první ránu dal obžalovaný [jméno FO] a jelikož se fena ještě hýbala, tak ji „dorazila“ obžalovaná [Jméno obžalované B], přičemž se to mělo stát na squatu. Tito svědci vypovídají po celé trestní řízení shodně, soud je tak považuje za věrohodné. Nelze si nepovšimnout, že popis události, jak jej obžalovaná [jméno FO] podávala v trestním řízení, je neměnný a navíc je shodný s tím jak předtím danou věc popsal, byť ve stručnosti, svědkům [jméno FO] a [jméno FO]. Soud tak považuje výpověď obžalované [Jméno obžalované B] za věrohodnou a určující pro rozhodnutí ve věci samé, nejenom ve vztahu k ní, ale i k obžalovanému [Jméno obžalovaného A].

15. Na tomto místě se soud zabýval tvrzením obžalovaného [Jméno obžalovaného A], že mu obžalovaná [Jméno obžalované B] měla vyhrožovat, že jej dostane do vězení. Toto tvrzení by soud při posuzování daného skutku bral vážně za situace, že by obžalovaná [Jméno obžalované B] zároveň svojí výpovědí neusvědčovala i sama sebe. Soudu se jeví jako nelogické, že by obžalovaná ve snaze dostat obžalovaného [Jméno obžalovaného A] do vězení, zároveň usvědčovala sama sebe z tak závažné trestné činnosti jako je ta, která je předmětem tohoto řízení. Nabízí se otázka, proč by za pachatele daného skutku neoznačila toliko obžalovaného [Jméno obžalovaného A]. Přistoupí-li k uvedenému, že její výpověď je podporována i ostatními ve věci provedenými důkazy, nemá soud důvod nevěřit výpovědi obžalované [Jméno obžalované B].
16. Ve světle právě uvedeného soud uzavírá, že výpověď obžalovaného [Jméno obžalovaného A] je nevěrohodná. Vedle shora již zmíněného je třeba uvést, že byť obžalovaný [Jméno obžalovaného A] po celé trestní řízení popíral daný skutek, dopustil se ve své výpovědi dvou rozporů, dle názoru soudu významných. Nebylo možno si nepovšimnout, že v přípravném řízení obžalovaný [Jméno obžalovaného A] připustil, že občas fenu zbil, ovšem v řízení před soudem toto striktně popřel. Teprve až po konfrontaci s jeho výpovědí z přípravného řízení i v řízení před soudem připustil, že občas feně dal výchovný pohlavek. Podle názoru soudu o chování obžalovaného [Jméno obžalovaného A] k feně svědčí jeho vlastní prohlášení z přípravného řízení, když uvedl v souvislosti s tím, jak se k feně choval, zda ji mlátil, že když jej fena uviděla, tak se „pochcala“. Další rozpor následně soud shledal v tom, že podle verze z přípravného řízení měla obžalovaná [Jméno obžalované B] jej obvinít, že fenu zabil on, zatímco podle verze z hlavního líčení, že ji zabil s ní.
17. Podle § 4 odst. 1 písm. o) zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, je týráním usmrcení zvířete způsobem působícím nepřiměřenou bolest nebo utrpení. Obecně se pak týráním rozumí určitý způsob zlého nakládání s živým tvorem, kterému působí nějaké útrapy a příkoří. Soud nemá pochyb o tom, že obžalovaní se právě uvedeného jednání vůči feně dopustili, když tuto nejprve na vodítku vytáhli do vzduchu, kde jí obžalovaný [Jméno obžalovaného A] napadl opakovanými údery sekerou a následně stejným způsobem se zachovala i obžalovaná [jméno FO], když fena ležela chroptíc na zemi.
18. Soud dospěl k následujícímu závěru. Obžalovaný [Jméno obžalovaného A] a [Jméno obžalované B] se dne 15.11.2015 v přesně nezjištěné době od 17:00 hodin do 22:00 hodin domluvili, že zabijí fenu křížence labradora slyšící na jméno Ajka, která patřila obžalované [Jméno obžalované B]. Odvedli ji tak do prostoru určeného k sekání a uskladnění dřeva za domem č.p. 145 v [adresa],

kde ji obžalovaný [Jméno obžalovaného A] vytáhl za vodítko do vzduchu směrem k trámu a udeřil ji opakovaně sekerou do oblasti hlavy, až fena zůstala ležet na zemi bez známek života. Poté obžalovaní z místa odešli, přičemž obžalovaná [Jméno obžalované B] se po chvíli vrátila a poté, co zjistila, že fena stále žije, přivolala obžalovaného [Jméno obžalovaného A] a za jeho přítomnosti ji opakovaně sekerou udeřila do oblasti hlavy, trupu a břicha. Fena tak utrpěla mnohočetná sečná poranění hlavy a trupu, kterým podlehl. Jednání obžalovaných je tak třeba právně kvalifikovat jako přečin týrání zvířat podle § 302 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. b) trestního zákoníku spáchaný formou spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku.

19. Při úvahách o trestu byly soudem váženy veškeré skutečnosti při určení jeho druhu a výše. Obžalovaní porušili zájem společnosti na ochraně zvířat, která jsou živými tvory schopnými pociťovat bolest a utrpení, před týráním, poškozováním jejich zdraví a jejich bezdůvodným usmrcením člověkem. Stupeň škodlivosti jejich jednání pro společnost zvyšuje míra zavinění, neboť obžalovaní jednali v přímém úmyslu a po předchozí dohodě. Pohnutkou činu byla podle obžalované [Jméno obžalované B] skutečnost, že fenu neměl nikdo rád a byla všem na obtíž. Podle názoru soudu jde o pohnutku zcela nepochopitelnou a neomluvitelnou. Byla to obžalovaná [Jméno obžalované B], která si z vlastní vůle fenu pořídila, musela být tak srozuměna s tím, že se bude muset o ni starat. Je zcela neomluvitelné jednání obžalované, která se rozhodne fenu zbavit tím, že ji zabije, protože jí po pár měsících začala být na obtíž. Oběma obžalovaným výrazně přitěžuje, že zabili fenu, která nedosahovala ještě jednoho roku věku. Podle svědků šlo o štěně, které bylo hravé a nebylo zlé na lidi. Jako přitěžující soud hodnotí i způsob usmrcení, když obžalovaní nejprve fenu vytáhli do vzduchu na vodítko a poté ji napadli řadou úderů do celého těla. Soud považuje za prokázané, že oba obžalovaní v době skutku byli pod vlivem alkoholu. Tato skutečnost nemůže žádným způsobem snížit jejich trestní odpovědnost za dané jednání. Ze svého svobodného rozhodnutí se do tohoto stavu dostali, jsou tak plně zodpovědní za jednání, kterého se v opilosti dopustili. Obžalovaný [Jméno obžalovaného A] byl v minulosti sedmnáctkrát soudně trestán, zejména pro majetkovou trestnou činnost a pro trestnou činnost spáchanou na úseku dopravy, které se opustil opakovaně pod vlivem alkoholu. V roce 2015 se obžalovaný dopustil tří přestupků (proti veřejnému pořádku, proti občanskému soužití, proti majetku), za všechny byl pravomocně postižen. Obžalovaná [Jméno obžalované B] byla v minulosti jedenkrát postižena za majetkovou trestnou činnost, v současné době se však na ni hledí, jako kdyby trestána nebyla. V roce 2015 se dopustila jednoho přestupku (proti veřejnému pořádku), pro který byla pravomocně uznána vinnou. U obžalované [Jméno obžalované B] soud přihlédl k výrazné polehčující okolnosti, kterou je doznání, které výrazně přispělo k objasnění této trestné činnosti, jakož i k lítosti, kterou obžalovaná opakovaně během trestního řízení dala najevo. K těmto okolnostem soud nemohl přihlídnout v případě obžalovaného [Jméno obžalovaného A] z důvodu jeho postoje k dané věci.

20. Výměru trestu je třeba zvolit v rámci zákonné trestní sazby ustanovení § 302 odst. 2 trestního zákoníku, podle které lze uložit trest odnětí svobody na šest měsíců až tři léta nebo zákaz činnosti. S přihlédnutím ke všem zjištěným okolnostem, jak polehčujícím, tak přitěžujícím, byl obžalované [Jméno obžalované B] uložen trest ve druhé pětině zákonné sazby, konkrétně v trvání osmnácti měsíců, když soud nemohl přehlédnout skutečnost, že to byla právě ona, kdo byl majitelkou feny a její povinností tak bylo se řádně o ni starat. S ohledem na osobu obžalované a na její doznání má soud za to, že účelu trestu by mohlo být dosaženo i bez přímého omezení osobní svobody obžalované, a proto výkon trestu odnětí svobody podmíněně odložil na zkušební dobu v délce čtyřiceti dvou měsíců. Obžalovaná je povinna během zkušební doby vést řádný život. V případě zjištění, že by se obžalovaná dopustila jakéhokoli protiprávního jednání, bylo by rozhodováno o nařízení výkonu trestu odnětí svobody. I v případě obžalovaného [Jméno obžalovaného A] byly soudem zhodnoceny všechny zjištěné okolnosti a jako odpovídající trest mu byl vyměřen trest v první pětině zákonné sazby, konkrétně v trvání jednoho roku. Při zohlednění osoby obžalovaného, kterého je třeba hodnotit jako recidivistu, který se další trestné

činnosti dopouští již zhruba rok poté, kdy byl propuštěn z výkonu trestu odnětí svobody, má soud za to, že účelu trestu nelze dosáhnout jiným způsobem než přímým omezením osobní svobody obžalovaného. S ohledem na skutečnost, že obžalovaný byl v minulosti ve výkonu trestu odnětí svobody za úmyslnou trestnou činnost a nejsou splněny podmínky pro jeho zařazení do věznice s dozorem, byl pro výkon trestu odnětí svobody zařazen do věznice s ostrahou /§ 56 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku/. Dále byl uložen obžalovanému [Jméno obžalovaného A] trest propadnutí věci, a to konkrétně sekery, která je jeho majetkem a byla užita ke spáchání trestného činu /§ 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku/.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání, a to ve lhůtě 8 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozsudku, když odvolání se podává ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím soudu podepsaného, a to ve trojím vyhotovení.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozsudku, a to ve prospěch i v neprospěch obžalovaného, obžalovaný může rozsudek napadat pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká a v jeho prospěch tak mohou učinit rovněž příbuzní v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Poškození, kteří uplatnili nárok na náhradu škody, mohou rozsudek napadat pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoby oprávněné rozsudek napadat pro nesprávnost některého jeho výroku jej mohou napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro vady řízení, které předcházelo vyhlášení rozsudku, jestliže tyto vady byly způsobitelné přivodit, že některý z výroku rozsudku je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává byť i zčásti ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaných. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolání nemůže podat ten, kdo se jej vzdal.

Český Krumlov 12. května 2016

JUDr. Jitka Juřicová
samosoudkyně